

Dušan Ludvik

OSTRICE

Kaj zlatih *trdih* d-olarjev
očetje naši so imeli,
mi pa bili bi še kako veseli
rešte navadnih *trdnih* t-olarjev.

*

Kjer v belem vse je čisti srež,
se najde tudi še kak madež,
lažeš, ko praviš, da ne veš,
saj grabiš tuje – torej kradeš.

*

Veš tisto o jabolku in o drevesu
pa o trščici v bratovem očesu?
Resnica ne verjame laži,
če kaj trdiš, dokaži.

*

Nič nisi mu dokazal,
le čistega si umazal,
lahko je kaj osrati,
težje pa drek oprati.

*

Če kak veljak pijan omahne,
priskočijo in ga podpro,
če revež lačen se spotakne,
pa vsi po njem in ga podro.

*

Čez noč se je prebarval (prva faza),
ohranil pa star slog in vso doktrino,
zato izpod nevtralnega premaza
rdeča sili bolj in bolj na površino.

Ko se je bil zavedel, da bi mu še kdo nasedel,
volk z vato se je oblepil, a osličkov ni preslepil.
Skopuh se izda, ko seže v žep, volk, ker mu seže rep
kot doživljenjska renta od Marxa pa do parlamenta.

*

Po Machiavelliju: *Manj ljubi, več pogubi!*

Kdor fer je in le onegavi, nič ne opravi,
nek rod podgan pa stalno gloda le podtalno:
oblast razmaja, kdor od znotraj jo razkraja.

*

Sem od Sežane furt pisari neka Gospodinja,
ko zmešano zravnam, zanima me, komú se uđinja?

Po njej: lojalnosti ni treba do drugega režima,
žerjav, ko mu ne štima klima, se vzdigne kar do Rima.

Glej Delo 6. 3. 1993, str. 29.

*

Živih ni ne sprašuj: čeprav vedo za grozno,
molče, še se bojé – na srcu usodo OZNO.
Nihče ne obžaluje, le ob molku vztraja,
zmeraj zalezeš kačo s koncem na dva kraja.

*

Vé, kdor vihtel je bič, da vse izjave prič
se dajo izigrati. Torej nič se bati,
še manj skrbeti: saj za najzvestejše sluge
družba in ZPIZ namenjata najvišje usluge.

*

Najvišjo čast dobijo: en soldat, en policist,*
peščica tujcev . . . in nek zgrevan komunist.
Ki je najvišji bil že prej, je ostal brez nič na trasi,
menda je s prejšnje oblasti sestopal prepočasi.

*